

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν εἶναι εὐτυχῆς πού παραδίδει σήμερα στὴ δημοσιότητα τὴν Ἐπιστημονικὴ Ἐπετηρίδα τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1976 – 1977 ἀνασυνδέοντας ἔτσι παλαιὰ παράδοση πού εἶχε ἀτονήσει ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν.

Ἡ ἔκδοση μιᾶς Ἐπιστημονικῆς Ἐπετηρίδας ἀποτελεῖ μιὰ λαμπρὴ εὐκαιρία καὶ πρὸ πάντων μιὰ προτροπὴ γιὰ τὸ διδακτικὸ προσωπικὸ μας ἀλλὰ καὶ γιὰ πρόσωπα πού ἀνήκουν στὴν εὐρύτερη πανεπιστημιακὴ οἰκογένεια, νὰ παρουσιάσουν τοὺς καρποὺς τοῦ ἐπιστημονικοῦ τους μόχθου στὸ χῶρο ὅπου ἡ ἐμβάθυνση τοὺς ὀδήγησε σὲ ἔργα, θέλομε νὰ πιστεύομε, πρωτότυπα.

Ἡ ποικιλία τῶν θεμάτων πού ἀναπτύσσονται στὶς ἐπόμενες σελίδες δὲν πρέπει νὰ ξεχνίσει τὸν ἀναγνώστη. Ἡ πολὺπλευρῆ, ἀκριβέστερα ἢ διεπιστημονικὴ θεώρηση τῆς πραγματικότητας πού ἐπεκράτησε στὰ πρωτοποριακὰ εὐρωπαϊκὰ πανεπιστήμια (*tendance pluridisciplinaire*) μᾶς ἐπαναφέρει – μὲ ἀπαραίτητες ἀναπροσαρμογές πού ἐπιτάσσουν οἱ καιροὶ – στὴν γενικὴ ἐποπτεία πού εἶχαν οἱ πνευματικοὶ πρωτεργάτες τῆς ἐποχῆς τοῦ Διαφωτισμοῦ.

Ἄλλὰ ἡ Ἐπιστημονικὴ Ἐπετηρίδα ἀπευθύνεται κατὰ κύριο λόγο στὸν φοιτητικὸ μας κόσμο. Ὑπάρχουν ἄλλωστε εἰδικοὶ λόγοι γι' αὐτό. Στὰ Ἀνώτατα Πνευματικὰ μας Ἰδρύματα δὲν καθιερώθηκε ἀκόμη σύστημα μεταπτυχιακῶν σπουδῶν (εἶναι ἀσύλληπτη ἡ ἔννοια τῆς διδακτορικῆς διατριβῆς δίχως μεταπτυχιακὴ προπαρασκευή!). Ἄλλὰ οὔτε συστηματικὴ ἔρευνα ὀργανώθηκε στὸ χῶρο τῆς Ἀνώτατης παιδείας μας· πρόκειται ἀναμφίβολα γιὰ μιὰ ἔλλειψη πού στὶς παραμονές εισόδου τῆς χώρας μας στὴν ΕΟΚ καθιστᾷ ἀμφίβολη τὴν ἀνταγωνιστικότητά μας ἀπέναντι στοὺς εὐρωπαϊοὺς ἐπιστήμονες.

Ἡ Ἐπετηρίδα θὰ ἐπιτελοῦσε ἀσφαλῶς τὸν προορισμὸ της ἂν, πέρα ἀπὸ τὰ κατὰ παραγγελίαν ἢ ὄχι διδακτικὰ ἐγχειρίδια, οἱ φοιτητές μας εὕρισκαν στὶς σελίδες της τὴν μέθοδο σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία διεξάγεται ἡ ἔρευνα πού εἶναι καὶ ἡ προϋπόθεση τῆς ὁποιας ἐπιστημονικῆς προόδου. Ἄς ὑπομνήσουμε ὅτι μὲ τὴν ἔρευνα ἀποβλέπομε ἀφ' ἑνὸς στὴν προαγωγή τῆς Ἐπιστήμης καὶ στὴν ἀνακάλυψη τῆς ἀλήθειας, ἀφ' ἑτέρου στὸν ἐθισμὸ τοῦ διδασκομένου, τοῦ φοιτητῆ, σὲ μιὰ μέθοδο σκέψεως πού θὰ τὸν συνοδεύει σὲ ὅλη τὴ ζωὴ, ἀνεξάρτητα ἂν τὰ τελικὰ ἐπαγγελματικὰ ἢ ἄλλα ἐνδιαφέροντά του θὰ εἶναι ἐπιστημονικά, ἐρευνητικὰ ἢ μόνο πρακτικά. Εἶναι σχεδὸν κοινοτοπία νὰ λεχθεῖ ὅτι ἡ ἐπιτυχῆς ἐφαρμογὴ τῆς

ἔρευνας στὸν εὐρύτερο παιδαγωγικό μας χῶρο θὰ διαδραματίσει ρόλο καταλύτη στὴν ἀπαραίτητη βελτίωση τῆς παιδείας μας καὶ στὴ δημιουργία πολιτῶν ἐλεύθερων, ἀνεξάρτητων καὶ μὲ πολὺπλευρὴ προσωπικότητα.

Θερμὲς ἀπευθύνει εὐχαριστίες ἡ Σχολὴ μας στοὺς συνεργάτες αὐτοῦ τοῦ τόμου καὶ πρὸ πάντων στὸν φίλο συνάδελφο Καθηγητὴ κ. Παναγιώτη Δημάκη ποὺ εἶχε τὴν πρωτοβουλία, τὴν εὐθύνη καὶ τὴν ἐπιμέλεια αὐτοῦ τοῦ λαμπροῦ ἔργου.

Αὐγούστος 1977

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΤΕΝΕΚΙΔΗΣ
Πρύτανης τῆς Παντείου
Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν